

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI-1999

e Bülten

Aylık Elektronik Dergi

Sayı: 071

Kasım 2009

SEVGİLİ OKUYUCU DOSTLARIM

Değerli Enkarnasyondaşlarım..!

Yenidendoğuş bir tekâmül aracı olarak, evrensel bir yasadır... Tekâmül etmekte olan her varlık, madde içinde deneyim yapmak ve bilgisini, görgüsünü arttırmak için çeşitli bedenler ve kimlikler içinde, sayısız kereler maddesel âlemlerde doğar... Tekrar tekrar doğma bir İlahi Yasa'dır...

Yenidendoğuş bilgisi, Dünya'nın en eski bilgisidir... Bütün kadim kültürlerde ve bütün kutsal metinlerde bunu görmek mümkündür...

Varlığın esası, özü olan ruh, çeşitli elbiseler giymiş gibi, tekâmülü boyunca muhtelif bedenlere bürünür... Cinsiyet, milliyet, ırk, toplum, aile, genel hayat düzeni gibi hususlar, varlık enkarne olmadan evvel bir düzen altına alınır... Buna "genel yaşam planı" denir...

Yeniden doğmak, tenasüh anlayışında olduğu gibi bir kefaret ve ceza değildir... Varlık Dünya'ya her gelişinde geçmiş hayatlarının toplu ürünü olan bir durumla karşılaşır... Bu toplu ürün, varlığın kendi faaliyetlerinin bir sonucu olarak meydana gelmiştir... Kendisi, kör bir kaderin mahkûmu değildir... Varlık, kendi özel kaderini bizzat kendisi meydana getirir...

Her insanın karması, onun genel yaşam planını belirleyen en önemli faktördür... Böylece, yeniden doğacak olan varlığın tekâmül şartları kendi karması sayesinde meydana gelir...

Her maddi ortam, belli bir tekâmül öğretimine vasıtalık eder... Bu öğretimin belli bir programı ve zamanı vardır... Varlığın yeniden doğuşu bu öğretimin tamamlanmasına kadar sürer... Yani, yenidendoğuş'lar bir ruhsal öğrenimin tamamlanması içindir... Her doğuş ve bedeni terk ediş, bir imtihan ve dinlenme devresini teşkil eder... Ve yeniden doğan varlık, böylece artık o maddesel ortamda (örneğin Dünya'da) doğmayacak bir liyakate ulaşıncaya

kadar bedenlere girer ve çıkar... Nihayet okuldan mezun olurcasına, zorunlu olarak Dünya'ya doğmaktan kurtulur... Artık, Dünya Okulu'nu bitirmiş demektir... Bundan sonra Dünya'ya doğması gerekirse, bu, varlığın bir vazifeyle, kendi arzusu ile doğması demektir... Doğup doğmamanın seçimi artık varlığa kalmıştır...

Yenidendoğuş olayı, esasen, güneşin doğması, yağmurun yağması, bir çiçeğin açması kadar doğal bir olaydır... Dünya beşeri, devre devre bu ilgiyle yaşamış, bazen de uykuya dalıp unutmuştur... Yenidendoğuş, ne korkulacak, ne inanılmayacak, ne de o kadar büyütülecek bir olaydır... Ama uyanma safhasındaki insan, Dünya beşeri, bu gerçeği daima vurgulamıştır... Bu gerçeğin idrakine vararak yaşamak, Dünya'da sulh ve adaletin hüküm sürdüğü Birleşik İnsanlık Realitesinin gerçekleşmesi demektir...

Zamanımızın insanı, zihni sonuçlarla ve sezgilerle tatmin olmuyor... Öyleyse, bilim adamlarının yeniden ortaya koyduğu gerçekleri kabul etmek zorundadır... Ve böyle olması kaçınılmazdır... Ama daha uyanık olanlar bu evrensel yasayı, davullar çalarak ilan edilmeden, içsel arayışları ile de daha önceden idrak edip yaşamlarını ahenk içerisinde sürdürmektedir...

Yenidendoğuş olayının sayısı belli değildir... Varlık, ihtiyacına göre, genel kâinat planına uygun olmak üzere, çeşitli madde ortamlarında enkarne olur... Tekâmülün sonu yoktur ve yenidendoğuş da tekâmülün bir aracıdır... Varlık, saf ruh halinde tekâmül edemez... Onun, kâinatı ve İlahi İrade Yasaları'nı tanıyabilmesi için maddeyle teması şarttır... Çeşitli süptillikteki maddi vibrasyonlarla haşır neşir olarak tatbikatlar yapmadan teorik bir tekâmül söz konusu değildir...

**İşığımızın Bilgi; Yolumuzun Sevgi;
Hedefimizin Vazife olabilmesi dualarımla...**

**Vakıf Başkanı
Nurettin ERSOY**

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

DIYOR KI ;

- **Kıyam etmek;** en iyi gözlemleyenin, en iyi ilerleme kaydetmeye namzet olan olduğunun; iyi gözlemin, varlığın bulunduğu plan şuuruna gayet olumlu katkıda bulunduğu gibi, ait olduğu plana doğru enformasyon vermesini de sağlar olduğunun bilincine varmaktır...(MYP/C:142)

- **Kıyam etmek;** kategorize edilmemiş ve sınırları açık gözlemlerin, varlığı katılımcı yaptığının; bu durumun, varlığa, ilişkide bulunduğu diğer bireylerin iletemedikleri bilgilerini, kendi doğru gözlemleri sayesinde, o varlıklar adına, o varlıkların planlarına iletme yeteneği getirdiğinin bilincine varmaktır...(MYP/C:142)

- **Kıyam etmek;** iyi bir gözlem yapabilmek için, belli bir enerji seviyesi sağlanması gerektiğinin; ancak o zaman karşımızdakine enerji verip yukarıdan enerji alabileceğimizin bilincine varmaktır...(MYP/C:142)

- **Kıyam etmek;** iyi gözlem için, karşımızdakinin alanı dışına çıkararak, nötr bir halde kalabilmek gerekmekte olduğunun; en iyi, nötr kalarak gözlem yapabilir olduğumuzun bilincine varmaktır...(MYP/C:142)

- **Kıyam etmek;** gözlem'in, dikkat olmadığının; gözlemlerimizin farkına varmamız gerektiğinin; maksatlı olarak gözlememiz gerektiğinin; enerjinin, korku ve endişelerden, ön yargılardan kurtularak elde edilebileceğinin bilincine varmaktır...(MYP/C:142)

- **Kıyam etmek;** sade hoşgörünün, tortu bırakmayan eylemler meydana getirmek olduğunun; hoşgöründe, ego, küçümseme olduğunun; sade hoşgöründe, o anki uyumsuzlukları uyarma fakat tortu taşımama olduğunun (Karma yaratmama) bilincine varmaktır...(MYP/C:142)

- **Kıyam etmek;** hakikat'in, bir örtü olduğunun, çeker alırsan, yerine yenisinin geleceğinin bilincine varmaktır... (MYP/C:143)

- **Kıyam etmek;** sabit olanın, sakin olduğunun, hamledici olduğunun, halk edici olduğunun; etrafımızdakiler sakinken, bizim sakin olmamızın kolay olduğunun; önemli olanın, etrafımızdakiler müteharrikken bizim sakin kalabilmemiz olduğunun; biz hakikaten sabitse, çevrenin müteharrikliğinin bizi etkilememesi gerektiğinin; etkileniyorsak, suni bir sabitlik içerisinde olduğumuzun bilincine varmaktır...(MYP/C:143)

- **Kıyam etmek;** kurulan alanlar için en önemli hususun, inşa ve idame meseleleri olduğunun; alan'ın, çalıştırılmış bir mekanizma olduğunun, bir sistem olduğunun bilincine varmaktır... (MYP/C:144)

- **Kıyam etmek;** eğer varlıklar alansal anlayışla hedefe yönelebilirlerse, hedef alanı ile kendi alanlarının bir bütün olduğunu görebileceklerinin; bu durum içerisinde olan varlıkların, giderek kritik noktalar içerisine girdiklerinin de bilinmesi gerektiğinin bilincine varmaktır... (MYP/C:144)

- **Kıyam etmek;** en küçük zerreten, kâinatın oluşuna kadar her türlü meseleyi alansal olarak değerlendirmeye tabi tutmamız gerektiğinin bilincine varmaktır... (MYP/C:144)

- **Kıyam etmek;** oynak realitelerin içerisine girip fark etmemenin son derece çabuk ve kolay olduğunun; doğru sistem içerisindeyim direncinin de yanlış olduğunun; çünkü fizik plan şuurumuzun, daima her şeyi örtmek temayülünde olduğunun; kendimize samimi olmamız gerektiğinin bilincine varmaktır... (MYP/C:144)

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

ŞUURDA UYANIŞ (40)

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

Bu hususun ana tema olarak ilerlediği yani bireyselliği yavaş yavaş terk edip ferdiyete dönüşmek, alansallaşmak, alan bu hususun ana teması...

“Alanın kapsamı içerisinde girenlerin ise, sadece alanın ilerleyebilmesi için gerekli detaylardan ibaret olduğu bilinmelidir...”

Hadi bakalım bireysellikleri yok edelim... Yani bu ne demektir biliyor musunuz..? Ben Merkez Bilgi Alanı Valfı denilen varlık topluluğu içerisinde ona ait bir ferdim... Alanın bir ferdiyim... Ve ne diyor biliyor musunuz..? Bunun içerisinde bulunmamın sebebi, sadece alanın ilerleyebilmesi için gerekli detaylardan biriyim diyebilmek...

Bu alanın gelişebilmesi için ben ona kendimi dâhil etmiş, bireyselliği bir kenara koymuş, onun ferdi olmuş ve onun gelişmesi için bir detayım ben diyorum... Tabii bunu yayabildiğiniz sürece yavaş yavaş Yaradan bünyesindeki yerinizi de alabilmeye başlayabilirsiniz... Ben Yaradan'ın bünyesinde O'nun ben olduğu ve bana dönüştürdüğü ve O'nun gelişimine hizmeten bulunan küçücük bir detayım... Ben bu detaylığım ile O'nun gelişimine hizmet edersem, O'nun gelişimi demek, O'nun bana dönüşmesinin ifadesi ile de belli olan benim gelişmem demek... O zaman ben kendimi geliştirebilirim... Tanrı gelişmeli ki, ben de O'nun içinde gelişmiş bir varlık olayım... Yok efendim ben tek başıma gelişeceğim yani o zaman görüyorsunuz işte...

Şimdi geliyor bir de bunun beşer ortamı içerisindeki başarısızlık haline... Diyor ki;

“Bazılarının alanları kendilerine o kadar yakındır ki, adeta vücutları bu zar ile kaplıdır.”

Beşeriyet içerisinde insanlar yani adam çekirdek, zarı şöyle adeta vücuduna yapışık... Biz bunlara gelişmemiş varlıklar diyoruz, biz bunlara psişesi zayıf varlıklar diyoruz, biz bunlara kişiliği gelişmemiş varlıklar diyoruz... Halk arasındaki ifadeleriyle bunlar bu vasıftadır... Yani aslında bu yorumu yapmamak lazım... Ama eğer böyle bir yargıyı bize yaptırıyorlar ise, sebebi, alansal yapılarını hiç fark etmemiş, o konuda hiçbir çaba göstermemiş olmalarıdır... Alanlarının varlığından bile haberleri yok... Ve dolayısıyla da konsantrasyonları hiçbir zaman oraya gitmediği

için kendileri de bilmediği için, alanları iyice zayıflamış, neredeyse vücutlarına yapışmış... Bir de tabii hayat içerisinde kırılmalar, incinmeler vs. iyice alanlarını daraltmış... Bunlar, sembiyoz yaşamı seçenlerdir... Bakınız;

“Bazılarının alanları kendilerine o kadar yakındır ki adeta vücutları bu zar ile kaplıdır...”

Hangi zar..? Alanının zarı...

“Bunlar, başkalarının alanlarının tesirini bünyelerinde daha çok hissederler...”

Yani bunlar öyle ki, hangi alanla temas ederlerse, kendi alanlarının hiçbir etkinliği olmadığı için, orijinalitesi olmadığı için, o alanın etkisini üzerlerine alırlar... Çünkü endüksiyon konusu şu temayı işler... Bir alan bir alana temas edince, dominant, baskın, gelişik olan alan, diğer alanı etki altına alır ama meydana gelen sonuç etki her ikisinin de özelliğini taşır... Yani şöyledir; mesela bir varlık düşünün, bu çok gelişmiş bir alan, zarı şöyle geniş... Başka bir varlık düşünün, daha az gelişmiş bir alan ama yine bir özelliği var, gelişikliği var...

Bu iki alan temas ettiği anda, bu alan diyelim ki artı, artı yüklenmiş, bu eksi, eksi yüklenmiş... Misal veriyorum bu, negatif - pozitif meselesi değil, anlaşılсын diye söylüyorum... Şimdi bu alanla bu alan birleştiği vakit yani ortak alan kurdukları vakit, burada hem artı, hem eksi etki vardır... Niye..? Çünkü bu alanın içinde eksi özellikleri de katılımcıdır, ortak alan artı, eksidir... Ama bunun gücü fazladır, artısı fazladır, bunun gücü azdır, eksisi fazladır... Ama mutlaka artı - eksidir... Yani bu siyahsa, bu beyazsa burası bu siyah ve beyaz oranı ile gridir... Hangi renk güçlüyse, grilik ona kayar, koyu gri, açık gri ama mutlaka gri...

Fakat böylesine zayıf varlıklar, alanları vücutlarına yapışık olan varlıklar, hangi alanın, şöyle düşünün, mesela bunun yanına bir tane varlık geliyor, zar şöyle, hiçbir özelliği yok... Yapışmış, o zaman bu alanla temas ettiğinde bu küçücük alanın artıdan başka bir şey olmuyor... Yani bunun benzeri, bunun kopyası oluyor, bunun güdümüne giriyor... Onun etki sahasına giriyor ve onsuza olamıyor, kendi kendini tamamen yitiriyor... Böyle bir kimlik, tamamen o

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

temas ettiği güçlü alanın güdümüne giriyor, esiri oluyor vs...

Bunlar başkalarının alanlarının tesirini bünyelerinde daha çok hissederler... Yani, Yaratılmış olan hazır alanlar, onlara vakum etkisi yaparak kolayca kendine çekerler... Böyle bir varlık yani vücuduna yapışık, alanı yok denecek kadar zayıf bir varlık hangi alana girerse onun güdümüne giriyor... Bu durum inisiyasyon sahalarında çok mümkündür... Gider biraz güçlü bir inisiyasyon sahasının etkisine girdiğinde hemen kapılır ona, doğru mu, değil mi, onu geliştirir mi, geliştirmez mi, oyalar mı, oyalamaz mı, zarar verir mi, vermez mi hiç düşünmez, pat diye kapılır ve orada sembiyoz hayatı yaşar... Onu alın opozit fakat yine aynı güçte, başka bir alana götürün pat oraya yapışır... Bu sefer onunla uğraşır, o çelişkiyi fark etmez bile... Hangi alan ona yaklaşırsa, onu vakum etkisi ile çekiyor... Çevrenizde vardır böyle varlıklar...

Tabii burada en zayıf alanları olan varlıklardan söz ediyoruz... Alan biraz daha güçlü ise, biraz daha zor olur... Biraz daha güçlüyse, daha zor olur... Tek bir seviyenin bilgisi değil...

“Bazı yapıcı durumlarda, tesirine girdiği alan vasıtası ile kendi alanının farkına varabilir...”

Yani ne olur böyle zayıf bir alan, gidiyor hazır bir alana teslim oluyor fakat burada yapıcı bir durum doğuyor... O varlığın nasibi şu oluyor; o girdiği alanın güdümüne girdiğini fark ediyor... “Ya diyor ben nasıl girdim..?” Ve kendi alanını fark etmesine sebep oluyor o güdümüne girdiği alan...

Mesela bizler, bu Merkez Bilgi Alanı Vakfı olarak bir inisiyasyon sahasıyız... Kendi alansal gücümüze bağlı olarak böyle varlıklar bize geliyorlar... Biz o varlıkların çoğunu hissederiz... Onlar, alanı oldukça zayıf varlıklardır... Bizim güdümümüze gireceğini bildiğimiz bu varlıklara hemen kendi alanını fark ettirmek çabasını özenle gösteririz... Çünkü tebligatların bize icap ettiğini söylediği en önemli husus, sizler diyor, sizinle temas eden varlıkların kendi ışığını yakarak ayakta durmalarını temin etmekten başka bir vazifeniz yoktur diyor... Onlara kendi ışığını işaret edin... Kendi ışığı nedir..? Alanı... Bir varlığın alanını ona fark ettirmek, ışığını fark ettirmektir... Çünkü alan, ışıktır... Bu alanın adı,

plazmanın adı, şuur alanıdır... Bunu adı, aynı zamanda hafıza ortamıdır, enerjitik sahamızdır, asıl varlığımızdır...

Dolaysıyla da, akli başında ve sorumluluk sahibi bir inisiyasyon sahasındaki varlıklar, kendilerine gelip de sembiyoz beklentisi içerisinde kendini teslim eden zayıf varlıklara önce kendi alanlarını işaret ederler... Gelsin bize yeter ki demek olmaz... Mesela bir süre geldi, devam etti fakat öyle zayıf ki, tam köle... Hemen gel buraya sen, dur bakalım... Senin bizden beklentin, bizden çok senin içindedir... Biz ancak senin içindekini sana gösterme vesilesi olabiliriz diyerek ona kendi alanını, kendi ışığını yakmak en büyük sorumluluğumuzdur...

Bunun aksini yapmak, maalesef ben onlara bir tür kozmik cinayet diyorum ve o varlıkları kendi alanlarına köle etmek ve ona rağmen onları ikame etmek, onlardan herhangi bir maksada hizmeten yararlanmaya çalışmak, tam bir kozmik cinayettir... Ve sorumluluğu çok büyüktür... Allah korusun bunu yapan inisiyasyon alanları sahipleri, olmadık şeyler ile karşılaşılır... Yukarının çok ciddi tepkileri vardır bu konuda... Onun için lütfen sizlere yaklaşan insanlara, sizin alanınızdan, şuurunuzdan, ilginizden, deneyimlerinizden ve anlayış seviyenizden faydalanırken, tetkik edin... Alanının zayıflığından dolayı kendini size mecbur mu hissediyor..? Bu mecburiyeti hissettiğiniz anda ona hemen bilgiyi verirken alanını işaret etmeye çalışın... Bak senin de böyle bir alanın var, buna dikkat et, herkesin şuur alanı var vs... Hep onu kendi içine dönmesine yardımcı olmaya çalışın... Onun adı içe dönmektir aslında... Dışımızda gibi görünen bu alan, aslında içimize doğrudur... Aman ne olur onu böyle dışımızda düşünmeyin... İçimize doğru...

“Bazı yapıcı durumlarda tesirine girdiği alan vasıtası ile kendi alanında farkına varır... Bazı durumlarda ise, üzerindeki zarın iyice kendisine yapışmakta olduğunu hissetmez bile...”

O kadar güdüm altına girer ki, o kadar o tesirin içine kendini teslim eder ki, kendi zararının daha da zayıfladığını ve yok olduğunu hissetmez bile... Bu durumda ne oluyor..? Böyle varlıkların muhtaciyeti nedir..? Neye muhtaçlar, neye ihtiyaç duyuyorlar bu varlıklar..?

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

“Böyle varlıkların muhtaciyeti, kendi alanlarına kavuşana kadar birçok deneyimden geçmeleri zaruretidir.”

Bu varlıklar, çok ciddi eprövler, deneyimler ile karşılaşılır... Bu varlıklar, kendi alanlarını fark edebilmeleri için ruhsal âlemin çok büyük operasyonu ile karşılaşılır... Şoklar yerler, tokat yerler, yerden yere vurulurlar ki, bir başkasının alanına varlığını teslim etmek yerine, kendi alanını fark etsinler... Çok ceremeli bir şeydir... Ben böyle dostlarımızı tanıyorum... Aile dostlarımızdan da var... Hakikaten işin içinden

çıkmaları çok zor... Yani alansal bir değerleri olmadığı için, sizin daha kapsamlı bir alanınız ile temas ettiğinde yani şuurunuzla onun şuur alanının içine bir an için olsun açıp bir şey koymanız mümkün değil... Çünkü şuuru kapatmış, sıfır... Zarı o kadar yapışık ki, siz bir yere bir şey koyacak olsanız bir hacim olması lazım, bir alan olması lazım ki bu alana bir damla koyun, genişletin... Alan yok ki, tamamen kapalı... Böyle varlıklar maalesef çevremizde var, çok yardıma muhtaç varlıklar... (Devam Edecek)

BİLGİ ENERJİSİ HAKKINDA (06)

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

“Biz, aslında duygu gelişimi temin etmek için bu Dünya'dayız...” ifadesi doğru bir ifade ama yeterli değil, eksik bir ifadedir... Biz, Bilgi'nin duygu mekanizmasını kullanarak gelişimimizi sağlamak ve Bilgi'nin varlığımız ile bütünleşmesini temin etmek için bu Dünya'dayız... Burada varoluş amacımız, duygu merkezimizin veya bedenimizin tatbikatı değildir... Duygu bedenimiz, burada çok önemli bir mekanizmal araçtır... Bütün bedenlerde bilginin sirkülâsyona tabi tutulması şarttır... Sadece bilginin duygusunu yaşamak, sadece halet yaşamak fakat bunu fiziğe indirmemek eksikliklerdir... Fiziğe döküldükten sonra da, geri alıp yepyeni bir haletle zihne çıkarmamak yine eksikliklerdir...

Eğer bir bilgi, bizim beşeri zihnimizde unutulmaya veya hatırlanmaya maruz durumdaysa, biliniz ki o bilgi sadece entelektüel manada bizimle temas kurmuş ve asla bizim sahibi olduğumuz bilgi olamamıştır... Gelişmiş bir varlığın özellikleri, sevgiyi, merhameti tezahür ettirmek, bir de 'neydi..?' dediğiniz anda bitti... Siz o bilgiye teğet geçmiş, dış cidarları ile ilgilenmiş özüne girememişsiniz... Unuttunuz... Mesela diyelim ki burada merhamet kavramını unuttunuz, çok kaba bir misal veriyorum yani bir insanın erdemlilik vasıflarından biri sevmektir, diğer şefkattir, diğeri yardımdır, diğeri 'neydi..?' dediğiniz anda bitti... Eğer o bilginin sahibi iseniz, hiçbir koşulda o unutulmaya maruz olmaz veya düşünülerek Dünya hafızasını zorlayarak tekrardan gündeme getirilemez... O bilinir, o hayata geçirilmiştir, o bütün bedenlerde sirküle olmuştur... Unutulması mümkün değildir... Yani sizin eğer dünyasal hafıza sorunuzdan veya başka nedenlerden, yaşamınız esnasında bu

bilgi silinip gidiyorsa, o ne kadar sağlam edinilmiş bilgi olursa olsun dünyasal bilgidir... Siz Sodyum Klorürü idrak edemezsiniz... Dünyasal bilgiyi idrak edemezsiniz, varlığınızla ilgisi, dünyasal yaşam sürecinizle sınırlıdır... İdrake tabi olamaz... Ancak bir merhamet bilgisi, eğer idrak edilmişse, varlığın sonsuz skalatik yolculuğunda hep yanındadır... Bir sevgi enerjisini tezahür ettirmiş, sevgiyi gerçekten idrak ederek uygulamış bir varlık, bir hafıza sorunu yaşadıkdan sonra, tekrardan hafızasını kazandığında 'ben sevgiyi çok iyi bilirdim şimdi unuttum, neydi o' diyemez...

Varlığın şuur açılımları ile elde ettiği bir bilgiyi, derin idrake götürüp, varlığına geri dönülmez bir şekilde dâhil etmesi, mutlaka belirli bir deneyim sürecini gerektirir... Bu da, merhalelerle olur... Varlığın şuuru açılır, orada aldığı bilgiler sanki idraklıymış gibi onda ışıklar oluşturur, aydınlıklar kazandırır... Buna, sığ idrak denir... Ve bu sığ idrakler, o alanın dışına çıktığında, şuur kapandığında bu sığ idrakler de sönümlenir, yok olur... Demek ki idraki başlangıcı kesin, sonucu kesin, nihai bir durum olarak ele almayacağız... O da nihai olmayan skalatik bir süreç... Mesela 'ben sevgi kavramını idrak ettim, bitmiştir bu iş' asla dememek lazım... En büyük varlık yanılgısı buradan kaynaklanıyor... Hiçbir şey nihai değildir... Hangi konuda biliyorum zannediyorsanız, bir sonraki merhalelerin sizin için bekleyen bir rahmet olduğunu aklınızdan çıkartmamanız lazım... Onun bir üstü, onun bir üstü var... Hiçbir ruhsal mevzu nihai değildir...

İnanır mısınız öyle insanları bilirim ki, konferanslara gelmek utanç vesilesi oluyor onlara... Utanarak geliyor ama başarılı bir

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

sadeleşmeyi oluşturduğundan dolayı öz varlığı 'git' diyor, geliyor ama bir sahte kişilik var ki üzerinde utaniyor... 'Ben dinleyici konumunda olmak istemiyorum' diyor o sahte kişilik... 'Ben sunan konumunda olmak istiyorum' ve bunu dile getirmese de o hissediliyor... 'Ben oldum, biliyorum bütün bunları' işte böylesine sahte kişiliklerden Allah hepimizi korusun... Bilgiye karşı daima açık olmak, bilgilenmenin utanç vesilesi olmadığını hissedip kavrayabilmek kadar erdemlilik yoktur... Çünkü erdemliliğe götürücü yolu tıkamamış oluruz o zaman...

"Eğer bilginiz size yetiyorsa, mutlaka gidişatınıza ket vurdunuz demektir, orayı hemen aşın..." diyor...

Ama varlığın bu duruma düşmesinin sebebi ne..? İşte bu bahsettiğimiz mekanizmanın bilinçsiz bir şekilde aşılmasından kaynaklanıyor... Yani varlık 10 yıldır, 20 yıldır dinleyici pozisyonunda dinlediğini idrake dönüştürüp de idrak etmiş bir sunucu pozisyonuna bir türlü gelemiyor, sebebi bu... İşte budur onda hak etmediği utancı yaşatan... 'Sunulandan sunan pozisyonuna çıkamadım' sahte kişiliğini yaşatan bu... Niye? Çünkü 20 yıldır dinlediklerini, şu mekanizmayı, şu faktörü dâhil ederek şu hale getiremedi... Dinliyor, dinliyor tesir alanından bir çıkıyor hepsi bitti... Bütün kış dinliyor, yaz tatili oluyor bir ay sonra bütün tesir, projektör üzerinden çekilince gittiği yerde ne bilgi kalıyor, ne fikir kalıyor, ne anladığı kalıyor hiçbir şey kalmıyor... Hepimiz böyleyiz... Devasa bir rahmetin altında olanlar olarak bunu çabuk aşacağız... Şuuru yayabilmenin, mutlaka açılan şuuru bütün bedenlerde sirkülasyona tâbi tutacak bir bilgi sirkülasyonuna dönüştürmek için bu olur... Mesela siz zaman zaman buradan çıkarsınız, bu cehitsizlik sizin şuurunuzun kapanmasına ve bilgilerin sığ idrak şeklinde yok olmasına sebep olurken, hemen kitaplara sarılabilirsiniz, kitaplardaki o tesir yine sizde bir şuur açılması yapabilir... Bir dostunuzla bu konuları konuşur yine bir şuur açılması olur... Bunu alt etmenin mutlaka gerekliliğini bilmeliyiz...

Yarıdan itibaren bir sorumluluk daha yüklendiniz... Varlık bildiğinden sorumludur... Bugüne kadar hep açılan kapanan, bir akordeonun çalınması şeklinde olan şuurunuzu, yarıdan itibaren yaymanın sorumluluğunu taşıyoruz... 'Yaymak için ne yapmam lazım?' eğer hala açılan kapanan, akordeon şeklinde

yarınımız böyle geçerse, işte günahımız bizim bu... Bu bilginin derhal hayata geçirilmesi lazım...

Biz Dünya'da tatbikat yapan beşer varlıkları olarak, bu Dünya okulunun tatbikat prosesi içerisinde, duygu gibi bir mekanizmamızın çok dominant bir görevi vardır... Aslında bu tesirlerin duygu gibi çok önemli bir donanımımızdan geçirilerek tatbikata sunulması, bizim ruhsal âlem hizmetimiz adına çok büyük mana taşıyor... Onun için bizler duygu varlıkları olarak bilginin duygu mekanizması kanalı ile faaliyete sokulmasının bir prosesine bağlı varlıklarız... Evrende öyle tatbikat sahaları vardır ki, duygu yok oralarda... O varlıklar için duygu, kendi tatbikat okullarının özellikleri olarak mevcut değil... Sevmek var ama sevmenin, sevmemenin versiyonlarına doğru götürücü diğer versiyonları yok... O belirli dozdaki sevmenin kapsamı içerisinde tatbikat yapıyorlar... Yani orada sevgisizlik diye bir şey yok, daha fazla sevebilmek de yok... Onlara sanki enerjinin belirli dozu verilmiş, o varlıklar o dozun dışında başka tatbikat imkânına sahip değiller... Bizlerin 36,5 derece vücut ısısının dışında bir şansımızın olamaması gibi... 41'e çıkarsa ölürüz, 32'ye indik mi ölürüz... Bu vücut ısısını sevgiye dönüştürün, onların da sevgileri 32-40 arasının dışında mümkün değil gibi...

Biz zor bir Dünya okulun talebeleriyiz... Bir Mevlana'nın sevgisi, bir Yunus'un sevgisi, bir Hacı Bektaş-ı Veli'nin sevgisi ile 'hakim bey seviyordum vurdum, kestim' diyen bir skala içerisinde çok zor bir okul... Niye..? Bizi, skalanın bir ucundan öteki ucuna götüren bir duygu mekanizması verilmiş ki, bu bir imkân... Onun için Yaradan bizden çok geniş bir yelpazenin çeşitlemesinin bilgisini alıyor... Yaradan'ın, öldüren sevgiyle, o Mevlana, Yunus gibi hatta daha da üstünde sevgilerin bilgisine ihtiyacı var... Ve o Mevlana'nın sevgisi dediğimiz o üst sevgiyi geliştiren, o kan döken sevgidir...

Pozitif geliştiren negatiftir... Öyle geniş bir tesir potansiyel farkı var ki ortada, oluşan gerilim son derece ciddi gelişimler sağlıyor... Ve yukarıya son derece verimli tesirler yollanabiliyor... Şuurun yayılması becerisini dile getireceğiz... Cehit faktörü burada çok önemlidir... Gerçek manada beşerin, Dünya tekâmül okulu tedrisinde olan beşerin, cehti kavrama zorunluluğu var... Cehit, çaba değildir...

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Biri diğ erinin tersidir... Cehit ç abanın yanında şöyle ifade edilir; tamamen maksatlı, tamamen belirli bir bilince, bilgiye bağlı ş uurlu faaliyetir... Cehit, ş uurlu, bilinçli ve buna dayalı maksat ve niyetli faaliyetin adıdır... Bilgi hâkimiyetli faaliyetin adıdır... Maksat yani fiiliyata konan maksat ve niyet, burada yazıldığı gibi ş uurlu ise, bilinçli ise ve bilgi hâkimiyetinde ise, mutlaka o varlığın gerçek ihtiyacına göredir yani gerçek ihtiyaç temini yönünde olur... Ç abada bunların hiçbiri yok... İ çğüdü, otomatizma ve sahte kişilik talepli, ş uursuz, bilinçsiz, maksatsız, niyetsiz, bilgi hâkimiyeti olmayan faaliyet şekli... Yüzme bilip, su yüzeyinde durup ilerleme bilgisine sahip yani bunun ş uurunda, bilincinde ve idrakinde ve bu bilginin sahibi olan bir insanla, yüzme bilmeyen bir insanın havuza atlamasına misal olarak sunarım... Yüzme bilenle bilmeyen bir

kişiyi havuza atın, muhtemelen ikisi de karşıya varabilirler, bu sonucu elde edebilirler... Ama bunların birisinin yaptığı fiiliyat cehti tarif eder, diğ erinin ki ç abayı tarif eder... İ kisi de suya girdiğinde, biri kendinde var olan suyun üstünde durma bilgisini devreye sokar, öteki ise bütün bu bilgileri bilmemesine rağmen ç ırpınarak içğüdüsel olarak karşıya varabilir ve onun o ç ırpınması bilinçsiz, ş uursuz ve bilginin hâkimi olmadığı bir faaliyetir... Yine onun karşıya varma ihtimali mümkün olur ama onun yaptığı ç abadır, ötekininki cehittir... Ben bugün şöyle bir erdemlilik vasfında bir eylemde bulunacağım, bu eylemi gerçekleştirme esnasındaki fiiliyatım ç aba kapsamında mı, ceht kapsamında mı? Önemli olan odur...

(Devam edecek)

BAKIN BU AY NELER YAPTIK!

ETKİNLİKLERİMİZ

☉ YENİ MEKÂNIMIZIN AÇILIŞI...

11 Ekim 2009

Vakfımızın Maltepe'deki yeni mekânını büyük bir heyecan ile açtık. Kuruluşumuzun 10.yılında yeni mekânımızda gönül dostlarımızla buluştuk. Bu güzel günümüzde Vakıf başkanımız Sn. Nurettin Ersoy'un ve eşi, değerli hocamız Sn. Sevgi Ersoy'un açılış konuşmalarının ardından Burak Erdem bizlere ufak bir dinleti sundu.

☉ ARAGONİT SEMİNERİ

13 Ekim 2009

Bu seminerde Aragonit taşının mucizelerini yaşamına geçirmeyi seçen arkadaşlarımız yoğun bir bilgi çalışmasının ardından kendileri için Sn. Sevgi Ersoy tarafından seçilmiş olan taşlarına uyulmandılar ve ilk şifa denemelerini gerçekleştirdiler.

☉ REİKİ I. DERECE UYUMLAMA

14 Ekim 2009

Reiki Huzur Vadisi'ndeki yoğun ve hareketli bir dönemden sonra İstanbul'daki ilk Reiki dersimiz oldukça kalabalıktı. Reiki enerjisinin yüksek Koruma-Şifa, Bolluk ve Bereket özelliklerine bu çalışmaya katılan dostlarımız da dâhil oldular.

☉ CADDEBOSTAN KÜLTÜR MERKEZİ MEDİTASYONLARIMIZ

6, 13, 27 Ekim 2009

Caddebostan Kültür Merkezi'ndeki halka açık olarak yaptığımız meditasyonlarımıza bu sene

de devam etmekteyiz. Reiki şifa tekniği ile yapılmakta olan bu toplu meditasyonlarımızın müdavimleri her sene artmakta. 125 kişilik bir salonda Sn. Sevgi Ersoy kontrolünde yaptığımız bu meditasyonlara özellikle ağır rahatsızlıkları olan dostlarımız katılmaktalar. Her ayın 1., 2. ve 4. Salı günleri saat 19.30'da toplanıyor ve 20.00'da kapılarımızı kapatıp meditasyona geçiyoruz. Eğer hala katılmayanlar varsa, onları da bu meditasyonlara bekliyoruz.

☉ CADDEBOSTAN KÜLTÜR MERKEZİ KONFERANSLARIMIZ 20 Ekim 2009

"Bilginin Asıl Kaynağına Ulaşmak..."

Dünya yaşantımız içerisinde bizler iki türlü bilgi ile karşılaşırız. Bunlar Güncel Bilgi ve Ağır Bilgi. İşte bu akşamki konferansta vakıf başkanımız Sn. Nurettin Ersoy bizleri bu noktadan alıp kısa bir yolculukla Bilginin Asıl Kaynağına doğru götürdü. İşte sizlere bu konferanstan alıntılar...

GÜNCEL BİLGİ

YÜZEYSEL BİLGİ GÖRÜNÜMÜNDE...

Kişiliğimizin Sahip Olduğu Bilgi...

Entelektüel Bilgi...

Doğumla Ölüm Arasındaki Süreçte Gerekli Olan Bilgi...

Dünya Yaşamımızı Kolaylaştıran ve Konforlu Yapan Bilgi...

AĞIR BİLGİ

İDRAKE GİDEN TAŞLAR ŞEKLİNDE...

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

7

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Ruhumuzun Sahip Olduğu Bilgi...
Ruhsal Bilgi...
Ruhumuzun Sonsuz Yolculuğunda Gerekli Olan Bilgi...
Doğmadan Önce, Öldükten Sonra da Gerekli Olan Bilgi...

C: 158-01

“Bilgiler, Nettir...
Ancak Fizik Plan İcapları İçerisinde Olan Varlıklar, Bilgiyi Sulandırıp, Kendi İhtiyaçları Yönünde Kullanırlar...
Bilgiden Alacakları Nasip De İhtiyaçları Çerçevesinde Olur...
Eğer Varlık Bilginin İçine Girebiliyorsa, Esas Konsantre Bölgelerden Alacağı Yoğun Bilgiler Olacaktır...”

C: 158-01

“Bulduğunuz Devre, Bilgi Taneciklerinin Yağmakta Olduğu Bir Dönemdir...
Şimdi Analiz Zamanıdır...
Tahrik Ediniz, Derinlere Doğru İnmeye Çalışınız, Merak Ediniz, Göreceksiniz Bütün Bunlar Kendiliğinden Bir Senteze Ulaşacaktır...”
“Bilgi’yi Kendinizden Uzak Tutmayınız...
Sizin Selâmetiniz, Bilgiyle İç İçe Oluşunuzla Alâkalıdır...
Sizi Kurtaracak İlaç, Ana Kaynaktır...
O’nun Şifasına Muhtaçsınız...
Vahim Olan; Varlıkların, İçerisinde Buldukları Marazi Bilgi Kaynağının Farkında Olmamalarıdır...”

“Bilgi, Esaretin Sonu Demektir...
Bilgi Fizik Planda Somutlaşmaya Başladığında, Esaret De Kendisini Geriye Çekmeye Başlar...
Esaretin Ahtapot Kolları; Ancak Bilgi Enerjisinin Tesiriyle Yok Edilebilir...”

C: 117/01

“Sahip Olduğunuz Bilgi’nin, Daima Üremeye Müsait Olup Olmadığını Kontrol Ediniz...
Bilginiz Size Yetiyorsa, Derhal Onu Geliştirme Yolları Arayınız...
Zira, Atılığa Doğru Gidiyorsunuz Demektir...”

Bu konferansın CD’lerini vakfımızdan temin edebilirsiniz... Bu ayki bültenimizin bu kısmında sizleri MEVLANA’nın muhteşem idrakleri ile başa bırakıyoruz... İyi okumalar...

Hayattan ne öğrendim?

*Sonsuz bir karanlığın içinden doğdum. Işığı gördüm, korktum. Ağladım.
Zamanla ışıktaki yaşamayı öğrendim.
Karanlığı gördüm, korktum.
Gün geldi sonsuz karanlığa uğurladım sevdiğlerimi...
Ağladım.*

Yaşamayı öğrendim.

*Doğumun, hayatın bitmeye başladığı an olduğunu;
aradaki bölümün, ölümden çalınan zamanlar olduğunu öğrendim.*

Zamanı öğrendim.

*Yarıştım onunla...
Zamanla yarışılmayacağını, zamanla barışılacağını, zamanla öğrendim...
İnsanı öğrendim.*

Sonra insanların içinde iyiler ve kötüler olduğunu...

Sonra da her insanın içinde iyilik ve kötülük bulunduğunu öğrendim.

Sevmeyi öğrendim.

*Sonra güvenmeyi...
Sonra da güvenin sevgiden daha kalıcı olduğunu,
sevginin, güvenin sağlam zemini üzerine kurulduğunu öğrendim.*

İnsan tenini öğrendim.

*Sonra tenin altında bir ruh bulunduğunu...
Sonra da ruhun aslında tenin üstünde olduğunu öğrendim.*

Evreni öğrendim.

*Sonra evreni aydınlatmanın yollarını öğrendim.
Sonunda evreni aydınlatabilmek için önce çevreni aydınlatabilmek gerektiğini öğrendim.*

Ekmeği öğrendim.

*Sonra barış için ekmeğin bolca üretilmesi gerektiğini...
Sonra da ekmeği hakça bölüşmenin,
bolca üretmek kadar önemli olduğunu öğrendim.*

Okumayı öğrendim.

*Kendime yazıyı öğrettim sonra...
Ve bir süre sonra yazı, kendimi öğretti bana...*

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

*Gitmeyi öğrendim.
Sonra dayanamayıp dönmeyi...
Daha da sonra kendime rağmen gitmeyi...*

*Dünyaya tek başına meydan okumayı öğrendim
genç yasta...
Sonra kalabalıklarla birlikte yürümek gerektiği
fikrine vardım.
Sonra da asil yürüyüşün kalabalıklara karşı
olması gerektiğine aydım.*

*Düşünmeyi öğrendim.
Sonra kalıplar içinde düşünmeyi öğrendim.
Sonra sağlıklı düşünmenin kalıpları yıkarak
düşünmek olduğunu öğrendim.*

*Namusun önemini öğrendim evde...
Sonra yoksundan namus beklemenin
namussuzluk olduğunu;
gerçek namusun, günah elinin altındayken,
günaha el sürmemek olduğunu öğrendim.*

*Gerçeği öğrendim bir gün...
Ve gerçeğin acı olduğunu...
Sonra dozunda acının, yemeğe olduğu kadar
hayata da lezzet kattığını öğrendim.*

*Her canlının ölümü tadacağını, ama sadece
bazılarının hayatı tadacağını öğrendim.*

MEVLANA

ETKİNLİKLERİMİZ

Vakfımızın tüm etkinlik ve programlarını www.mbavakfi.org.tr web sitemizden detaylı olarak görebilirsiniz.